

SKEÇ: ANNE RADARI VE KAYIP ÇORAP GİZEMİ

Kişiler:

Mert: 4. sınıf öğrencisi (Biraz dağınık ve telaşlı).

Anne: (Her şeyi şak diye bulan, meşhur "Anne Terliği" ve "Anne Bakışı" sahibi).

Dış Ses: (Belgesel tadında, komik yorumlar yapan ses).

(Sahne: Mert'in darmadağınık odası. Mert kan ter içinde her yeri altüst etmektedir. Yastıkları fırlatır, yatağın altına girer çıkar.)

Mert: (Bağırarak) Anneee! Kırmızı çorabımın teki yok! Kesin uzaylılar kaçırdı! Bak, kesin diyorum! Tekini almışlar, diğerini bırakmışlar!

Dış Ses: Ve işte o an... Doğanın en gizemli varlığı, "Anne Radarı" devreye girmek üzere.

(Anne sahneye ağır çekimde, elinde bir toz beziyle girer. Mert'e "yine mi" der gibi bakar.)

Anne: Mert, düzgün baktın mı oğlum?

Mert: Anne, bakmadığım yer kalmadı! Gardırobun içine girdim, Narnia'ya gittim geldim, yok! Çekmecenin dibine indim, petrol buldum ama çorabı bulamadım! Yok işte, yok!

Anne: (Sakin bir sesle) Eğer oraya gelirim ve o çorabı şak diye bulursam ne olacak?

Mert: (Kendinden emin) Anne, bulursan bütün yaz ödevlerimi seve seve yaparım, tabletin şifresini sana veririm, hatta odamı kendi isteğimle toplarım! O derece yok yani!

Anne: (Mert'in yanına gelir, tam Mert'in "burada kesinlikle yok" dediği yığının önüne durur) Çekil bakayım şöyle...

(Anne, havaya sanki sihirli bir güç topluyormuş gibi ellerini sallar. Sonra parmağıyla Mert'in tam önündeki boşluğa dokunur ve yığının içinden çorabı tek hamlede çekip çıkarır.)

Mert: (Gözleri fal taşı gibi açılır) OHA! Anne, orada az önce yoktu! Sen az önce bir portaldan mı çıkardın onu? İtiraf et, sen aslında büyücüsün değil mi?

Anne: (Çorabı Mert'in burnuna tutarak) Hayır oğlum, ben sadece "Anne"yim. Gözünle baksan görürdün, sen diz kapağınla bakıyorsun çünkü.

Mert: Ama anne, ben orayı üç kere kontrol ettim! Hatta mikroskopla baktım!

Dış Ses: Bilim insanları hala araştırıyor: Anneler eşyaları mı buluyor, yoksa eşyalar annelerden korkup saklandıkları yerden mi çıkıyor?

Anne: (Gülerek) Hadi hadi, hazırlan. Şiirini ezberledin mi bakayım?

Mert: (Telaşla) Ezberledim tabii... Şeydi... "Annem annem, canım annem... Sen olmasan... Ben çorabımı asla bulamam..."

Anne: (Terliğini şaklatır gibi yapar) Mert! Şiiri düzgün oku!

Mert: (Seyirciye dönerek) Tamam tamam! Şaka bir yana, anneler olmasa biz herhalde okula tek çorapla, kafamızda tencereyle filan giderdik. İyi ki varsınız kraliçeler!

(Koro veya sınıftaki diğer çocuklar sahneye dalar.)

Hepsi Birden: Anneler Günü'nüz kutlu olsun! (Mert bu sırada gizlice diğer çorabını da kaybeder ve aramaya başlar.)

MERT: Anneee! Bu sefer de pantolonum yok!

KORO: (Hep bir ağızdan) AMAN MERT!

(Perde kapanır.)